

בש"פ 7526/16 - עופר בר טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7526/16

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
עופר בר טוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 29.8.2016 בעמ"ת 53488-08-16 שניתנה על ידי כבוד השופטת ג' לוין

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופטת ג' לוין) בעמ"ת 53488-08-16 מיום 29.8.2016, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (השופטת ד' כהן) במ"ת 49982-06-16 מיום 1.8.2016 להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

ההליכים עד כה

2. ביום 23.6.2016 הוגש נגד המבקש ונאשם נוסף (להלן ביחד: הנאשמים) כתב האישום המונה שני אישומים, המייחס לו עבירות של גידול סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973

(להלן: פקודת הסמים המסוכנים); החזקה ושימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים. על פי המתואר באישום הראשון, הנאשמים הקימו יחדיו בבית שבו התגוררו (להלן: הבית) מעבדה לגידול סמים מסוכנים, ובתוכה גידלו במספר אדניות 108 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל נטו של 8.9 ק"ג. כמו כן, החזיקו הנאשמים סם מסוכן מסוג קנבוס ב-17 מקומות שונים בבית, בנוסף לסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 1.4 גרם ונוזל שלא נשקל של סם מסוג קנאביס. על פי המתואר באישום השני, המבקש החזיק על גופו בתא המעצר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 3.6 גרם לצריכתו העצמית, ללא היתר בדיון או רישיון מאת המנהל.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות כנגד המבקש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. עוד צוין כי לחובת המבקש עבר פלילי בעבירות של הימורים ושל מכירת חומרים בניגוד לפקודת הרוקחות, וכן כי מתנהל נגדו תיק סמים. בהחלטה מיום 6.7.2016 קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש להחזקה וגידול של סם הקנאביס ללא היתר, והפנה אותו לקבלת תסקיר שירות מבחן לשם בחינת חלופות אפשריות למעצרו. תסקיר כאמור הוגש ביום 25.07.2016, ובו העריך שירות המבחן כי המבקש מתקשה לבחון עצמו באופן בוגר וישיר, וכי ההליך הפלילי המתנהל כנגדו אינו מהווה עבורו גורם הרתעתי. כן התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. על סמך התרשמותו מהמבקש, שירות המבחן לא המליץ על השמתו של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני ללא גורם מפקח צמוד.

4. נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן; קיומה של תשתית ראייתית מבוססת להוכחת אשמתו של המבקש; וסוג העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען לכאורה, בית משפט השלום קבע כי לא ניתן להבטיח את תכלית המעצר בחלופה שפגיעתה בחירות המבקש פחותה. עוד צוין בית משפט השלום כי על פי פסיקת בית משפט זה הכלל הנהוג בעבירות בהן מואשם המבקש הינו מעצר - ורק בנסיבות יוצאות דופן ניתן יהיה להבטיח את תכלית המעצר באמצעות חלופה. על כן, ביום 1.8.2016 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

5. המבקש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, אשר ביום 29.8.2016 דחה את עררו. בהחלטתו, בית המשפט המחוזי הטעים כי לא מצא טעות בהחלטת בית משפט השלום שיש בה כדי להצדיק התערבותו, וכי טענותיו של המבקש לא מקימות עילה להתערבות שכזו. עוד הדגיש בית המשפט המחוזי כי נקודת המוצא בעבירות סמים כפי שמיוחסות למבקש היא מעצר עד תום ההליכים, כאשר רק בהתקיים נסיבות מיוחדות יורה בית המשפט על שחרור הנאשם או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בעניין זה, בית המשפט המחוזי הדגיש כי המקרה דנן אינו נמנה על אותם מקרים חריגים, כפי שנלמד גם מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המבקש. עוד צוין בית המשפט המחוזי כי מהאמור בתסקיר כמו גם מנימוקי הערר, עולה כי לא ניתן לתת במבקש אמון כי יציית למגבלות שיוטלו עליו, בפרט נוכח כפירתו בסמכות המדינה ובמוסדותיה. כמו כן, בית המשפט המחוזי הטעים כי העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות - כך שהמשיבה אינה נדרשת לפרט נסיבות ספציפיות הקשורות למבקש עצמו על מנת לבסס את מסוכנותו, ואילו הנטל להפריך את המסוכנות מוטל על המבקש עצמו.

הבקשה

6. בבקשה שלפניי, המבקש מעלה שלל טענות, אשר לעמדתו מצביעות על כך שהחלטתו של בית המשפט המחוזי

מפרה את זכותו להליך הוגן. בין היתר, המבקש טוען כי לא הוכח שהוא נתון למרותם של כללי מדינת ישראל אך בשל העובדה שהוא נמצא פיזית בישראל. כמו כן, המבקש טוען כי לא ניתנה לו הזכות להפריך את חזקת המסוכנות שקמה כנגדו, וזאת מאחר, שלשיטתו, המשיבה לא העלתה כל טיעון ספציפי ביחס למסוכנות הנשקפת ממנו. בנוסף, המבקש סבור כי בהחלטותיהם של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי נפלו מספר שגיאות מהותיות באופן שמצדיק את קבלת בקשתו. לבסוף, לעמדתו של המבקש, אין זה מוסרי או נחוץ לפגוע בחירותו, וזאת בפרט נוכח אמונתו בחוקים של "ואהבת לרעך כמוך" ו"אל תעשה לחברך מה ששנוא עליך" וכן לאור העובדה, שלטענתו, מעולם לא הפר את החוק של "חיה ותן לחיות".

7. לשם השלמת התמונה, יצוין כי במסגרת בקשה שהוגשה ביום 26.10.2016, המבקש הדגיש כי הינו בעל רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס ורפואי; כי הוא אינו מואשם בעבירה של סחר בסמים; וכי לשיטתו אין כל ראייה לכך שהעצמים נועדו לשימוש של מי מלבדו.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשת הערר, ובהחלטותיהם של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי דיון בנושא מעצר ב"גלגול שלישי" שמור למקרים מיוחדים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, וכן למקרים בהם מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם או כאשר בליבת ההחלטה עומדת שגגה שנפלה תחת ידו של בית משפט קמא (ראו למשל: בש"פ 1795/16 (9.3.2016); בש"פ 3320/12 אלפסי נ' מדינת ישראל (1.5.2015); בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.6.2012); בש"פ 2173/11 גמאל אל גיני נ' מדינת ישראל (22.3.2012); בש"פ 5702/11 צופי נ' מדינת ישראל (8.8.2011)). נחה דעתי כי נסיבותיו של המקרה שלפני אינן נופלות בגדר מקרים אלה ומשכך אינן מצדיקות מתן רשות לערור.

10. אף לגופו של עניין, כפי שצוין בהחלטותיהם של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, העבירות המיוחסות למבקש ונסיבות ביצוען לכאורה מחייבות את התקיימותן של נסיבות יוצאות דופן על מנת לאפשר את שחרורו - נסיבות אשר, כאמור, לא מתקיימות במקרה דנן. כמו כן, לא מצאתי כי יש בטענותיו של העורר כדי להצדיק התערבות בקביעותיהם של בתי משפט קמא, וזאת בפרט עת עיקר טענותיו עוסקות במישור תיאורטי-נורמטיבי ובהשקפתו האישית של המבקש על המצב המשפטי אשר "ראוי" שיחול עליו. בנוסף לזאת, גם תסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המבקש אינו תומך בקבלת הבקשה ובשחרורו לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני. מכל האמור, דין הבקשה להידחות.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ז (27.10.2016).

ש ו פ ט
